

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

X

tegen

Het Laatste Nieuws

Met twee mails van 23 en 24 april 2015 dient mevrouw X een klacht in tegen Het Laatste Nieuws. Aanleiding is een artikel in Het Laatste Nieuws van 22 april 2015 onder de titel ‘Wanhopige man verwondt vrouw. Beklaagde kreeg geen hulp van politie voor opname echtgenote’. De heer Geert Van Hecke, stafmedewerker journalistieke deontologie bij De Persgroep, antwoordt met een brief van 7 mei 2015, waarop X repliceert met twee mails van 15 mei 2015.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 7 september 2015. Mevrouw X was op de hoorzitting aanwezig, en ook Geert Van Hecke.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een rechtszaak over partnergeweld, waarbij een man terechtstaat voor geweld op zijn vrouw. Op basis van het pleidooi van de advocaat van de man schrijft de journalist over de relationele crisis tussen beide partners, over de steekpartij waarvoor de man zich moet verantwoorden, en over de alcoholverslaving en persoonlijkheidsstoornis van de vrouw.

Verder gaat het artikel in op het optreden van de politie. Volgens de advocaat belt de man verschillende keren naar de politie met de vraag om zijn echtgenote op te halen en te laten colloqueren, maar wordt zijn vraag afgewimpeld. Pas als de man dreigt om zijn vrouw iets aan te doen, komt de politie ter plaatse.

Ook de politie komt aan het woord. Die wil niet ingaan op de concrete feiten, maar wel op de algemene richtlijnen in verband met collocatie.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klaagster noemt het artikel fout en leugenachtig, en vraagt zich af waarom de journalist haar privéleven en gegevens uit haar medisch dossier uitsmeert in de krant. Dat schendt haar privéleven en is niet maatschappelijk relevant. Een sereen verslag had even goed gekund. Klaagster geeft toe dat de rechtszitting openbaar verliep, maar dat geeft de krant nog niet het recht om te schrijven over haar medisch dossier, ook al kwam dat tijdens de rechtszitting ter sprake. De advocaat van haar man heeft een aantal dingen over haar aangedikt om zijn cliënt vrij te pleiten, en die versie heeft de journalist overgenomen zonder de ware toedracht van de feiten te checken.

Klaagster vindt ook dat de krant de voornaam en de eerste letter van de familienaam van haar man, samen met hun woonplaats, niet had mogen noemen. Daardoor is ook zij als slachtoffer herkenbaar.

De krant heeft onvoldoende nagedacht over de gevolgen die de berichtgeving voor haar kon hebben en gehad heeft, zegt klaagster.

Het Laatste Nieuws zegt dat de journalist het verloop van de rechtszitting en daar aangehaalde feiten correct en evenwichtig heeft weergegeven op basis van de pleidooien van de advocaat van de dader.

De krant wijst er ook op dat een rechtszaak over partnergeweld maatschappelijk relevant is, te meer omdat in deze zaak het optreden van de politie ter discussie stond. De niet beantwoorde vraag van de man naar bijstand van de politie speelt een bepalende rol in het artikel. Ook over de ernst van de feiten bestaat er geen discussie, getuige de kwalificatie en de door het openbaar ministerie geëiste gevangenisstraf.

De rechtszitting was publiek, en binnen dat kader is de journalist omzichtig omgegaan met de persoonsgegevens van beide partners. Hij heeft de code van de Raad voor de Journalistiek correct gevolgd met betrekking tot het noemen van de voornaam, de eerste letter van de familienaam en de woonplaats van de dader. De vrouw is als slachtoffer op geen enkele wijze geïdentificeerd in het artikel.

BESLISSING

Een publieke rechtszitting over partnergeweld, waarbij bovendien het optreden van de politie ter discussie staat, is maatschappelijk relevant, en het is gerechtvaardigd om erover te berichten. Het artikel geeft het verloop van de rechtszitting, met verwijzingen naar de feiten en het optreden van de politie, correct weer. Dat de advocaat bepaalde feiten zou hebben aangedikt, zoals klagster beweert, is de verantwoordelijkheid van de advocaat en niet van de journalist. Ten slotte is het privéleven van het slachtoffer niet geschonden is, aangezien het slachtoffer in het artikel niet geïdentificeerd wordt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 15 oktober 2015